

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

5 décembre 2003

PROPOSITION DE LOI**repénalisant l'avortement**

(déposée par M. Gerolf Annemans)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

5 december 2003

WETSVOORSTEL**ter herinvoering van abortus in het strafrecht**

(ingediend door de heer Gerolf Annemans)

RÉSUMÉ

En 1990, l'interruption volontaire de grossesse a été dépénalisée, lorsqu'elle est pratiquée à certaines conditions, par un médecin et à la demande de la femme enceinte que son état place en situation de détresse.

L'auteur estime que la vie humaine encore à naître ne bénéficie plus, de ce fait, de la même protection que précédemment. Il n'accepte pas le fait que le droit à la vie de l'enfant à naître soit rendu tributaire de l'état d'âme occasionnel de la femme ou des conditions psychologiques passagères dans lesquelles elle se trouve ou qu'elle subit. L'auteur ne peut pas non plus marquer son accord sur la disposition actuelle concernant les enfants handicapés.

En signe de contestation et pour provoquer la réouverture du débat, l'auteur propose dès lors à nouveau de rétablir l'interdiction générale de l'interruption de grossesse.

SAMENVATTING

In 1990 werd de opzettelijke zwangerschapsafbreking uit het Strafwetboek gehaald indien deze plaatsvindt onder bepaalde voorwaarden, door een geneesheer en op verzoek van de zwangere vrouw die door haar toestand in een noodsituatie verkeert.

Volgens de indiener geniet het ongeboren mensleven hierdoor niet meer dezelfde bescherming als voorheen. Hij is het niet eens met het feit dat het ongeboren kind afhankelijk is van toevallige morele of psychologische omstandigheden waarin de moeder verkeert of werd gebracht. Evenmin is hij het eens met de huidige bepaling inzake gehandicapte kinderen.

Als teken van tegenspraak en om de heropening van het debat te eisen, stelt de indiener daarom opnieuw het algemeen verbod op zwangerschapsafbreking voor.

<i>cdH</i>	: Centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	: Christen-Democratisch en Vlaams
<i>ECOLO</i>	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
<i>FN</i>	: Front National
<i>MR</i>	: Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
<i>PS</i>	: Parti socialiste
<i>sp.a - spirit</i>	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
<i>VLAAMS BLOK</i>	: Vlaams Blok
<i>VLD</i>	: Vlaamse Liberalen en Democraten

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>
<i>DOC 51 0000/000 : Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 51 0000/000 : Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA : Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV : Compte Rendu Intégral, avec à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>	<i>CRIV : Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>
<i>CRIV : Version Provisoire du Compte Rendu intégral (sur papier vert)</i>	<i>CRIV : Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>
<i>CRABV : Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>	<i>CRABV : Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>
<i>PLEN : Séance plénière (couverture blanche)</i>	<i>PLEN : Plenum (witte kaft)</i>
<i>COM : Réunion de commission (couverture beige)</i>	<i>COM : Commissievergadering (beige kaft)</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition de loi reprend, moyennant certaines adaptations, le texte des propositions de loi n°s 338/1-95/96 et 271/1 - 1999/2000..

La loi du 3 avril 1990, telle qu'elle a été publiée au *Moniteur belge* du 5 avril 1990 a, du moins si l'on accepte la validité de la procédure suivie, dépénalisé l'interruption volontaire de grossesse.

Le médecin et la mère décident désormais en toute autonomie d'un tel attentat à la vie. La société et le juge n'ont plus aucun pouvoir de contrôle en la matière, si ce n'est en ce qui concerne les conditions (d'hygiène) dans lesquelles il est mis un terme à la vie potentielle.

Une importante position de principe a ainsi été prise. La vie humaine ne bénéficie plus d'une protection sociale aussi grande qu'auparavant. Alors qu'autrefois, la vie humaine encore à naître, et donc sans défense, jouissait en principe d'une protection absolue, il n'en va plus de même aujourd'hui.

Des propositions ont été déposées dans plusieurs pays européens où l'avortement a également été libéralisé — fût-ce moins radicalement que chez nous — afin de rétablir une réglementation plus stricte.

Tel est l'objet de la présente proposition de loi.

Il est évident que la loi Lallemand/Herman-Michielsens marque le triomphe d'un groupe de pression qui entend soustraire l'éthique à tout contrôle social pour la soumettre exclusivement à l'appréciation personnelle.

Le droit à la vie de l'enfant à naître est ainsi rendu tributaire de l'état d'âme occasionnel de la femme, voire des conditions psychologiques passagères dans lesquelles elle se trouve ou des pressions qu'elle subit.

Notre parti ne peut accepter une telle réglementation.

La disposition concernant les enfants handicapés est particulièrement choquante. Le Roi lui-même ainsi que la commission d'éthique médicale de la faculté de médecine de la « Katholieke Universiteit Leuven » ont d'ailleurs formulé explicitement la même observation.

La présente proposition de loi sera suivie prochainement d'une série d'autres propositions qui apporteront une solution aux situations de détresse sociale et

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit wetsvoorstel neemt, in aangepaste vorm, de tekst over van de wetsvoorstellen nrs. 388/1-95/96 en 271/1 - 1999/2000

Door de wet van 3 april 1990 zoals gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 5 april 1990, werd (zo men aanvaardt dat dit rechtsgeldig is gebeurd) de opzettelijke zwangerschapsafbreking uit het Strafwetboek gehaald.

Voortaan beslissen de geneesheer en de moeder autonoom over een dergelijke aanslag op het leven. De samenleving en de rechter hebben geen recht van controle meer ter zake, tenzij ten aanzien van de (hygiënische) omstandigheden waarin de beëindiging van het ontluikend leven plaatsheeft.

Hiermee werd een belangrijk principieel standpunt ingenomen. Het menselijk leven geniet niet meer een even grote maatschappelijke bescherming als voorheen.

Waar de bescherming van onmondig want ongeboeren mensenleven principieel absoluut was, is dat nu niet meer het geval.

In verscheidene Europese landen waar eveneens — weze het niet zo radicaal — abortus werd vrijgegeven, werden voorstellen ingediend om opnieuw een verstrenghing in te voeren.

Zulks is de bedoeling van onderhavig wetsvoorstel.

Het is duidelijk dat de voornoemde wet Lallemand/Herman-Michielsens een triomf was van een principiële drukkingsgroep die de ethiek wil loskoppelen van iedere maatschappelijke toets en deze exclusief wil onderbrengen in het domein van de persoonlijke beoordeling.

Daardoor is het ongeboren kind afhankelijk van een toevallige morele ingesteldheid van de individuele vrouw, of zelfs van toevallige psychologische omstandigheden waarin deze vrouw verkeert of (onder druk) werd gebracht.

Een dergelijke regeling wordt door mijn partij verworpen.

Bijzonder ergerlijk in de huidige situatie is de bepaling aangaande gehandicapte kinderen. Zowel de Koning als de commissie voor medische ethiek van de faculteit geneeskunde van de Katholieke Universiteit Leuven- (KUL) hebben daar expliciet op gewezen.

Dit wetsvoorstel zal eerlang vergezeld gaan van een aantal andere voorstellen die concrete sociale en psychologische noodsituaties verhelpen en die meer alge-

psychologique concrètes et qui viseront, d'un point de vue plus général, à encourager la famille sur le plan social.

Pour l'heure, il s'indique toutefois de rétablir d'abord la norme de principe.

En déposant la présente proposition, nous avons songé moins à l'actualité juridique qu'à l'acte de principe que représente le rétablissement pur et simple des anciennes dispositions.

La présente proposition de loi tend, par sa simplicité, provoquer la réouverture de principe du débat et à concrétiser la contestation.

meen een maatschappelijke aanmoediging van het gezin willen invoeren.

Nu is het echter gepast eerst opnieuw de principiële norm in te voeren.

Bij de formulering van dit wetsvoorstel wordt minder gedacht aan de juridische actualiteitswaarde dan aan het principiële teken dat door een loutere herinvoering van de oude wet wordt gesteld.

Dit wetsvoorstel wil door zijn eenvoud op dat vlak, de principiële heropening van het debat eisen en een teken van tegenspraak zijn.

Gerolf ANNEMANS (Vlaams Blok)

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 348 du Code pénal, remplacé par la loi du 3 avril 1999 et modifié par la loi du 23 janvier 2003, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 348. — Celui qui, par aliments, breuvages, médicaments, violences ou par tout autre moyen, aura, dessein, fait avorter une femme qui n'y a point consenti, sera puni de la réclusion.

Si les moyens employés ont manqué leur effet, l'article 52 sera appliqué. ».

Art. 3

L'article 350 du même Code, remplacé par la loi du 3 avril 1999 et modifié par la loi du 26 juin 2000, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 350. — Celui qui, par aliments, breuvages, médicaments ou par tout autre moyen, aura fait avorter une femme qui y a consenti, sera condamné à un emprisonnement de deux à cinq cents euros. ».

Art. 4

L'article 351 du même Code, remplacé par la loi du 3 avril 1999 et modifié par la loi du 26 juin 2000, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 351. — La femme qui, volontairement, se sera fait avorter sera puni d'un emprisonnement de deux ans cinq ans et d'une amende de cent euros à cinq cents euros. ».

Art. 5

L'article 352 du même Code, remplacé par la loi du 23 janvier 2003, est remplacé par la disposition suivante :

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 348 van het Strafwetboek, vervangen bij de wet van 3 april 1990 en gewijzigd bij de wet van 23 januari 2003, wordt vervangen als volgt :

« Art. 348. — Hij die door spijsen, dranken, artsenijen, door geweld of door enig ander middel opzettelijk vruchtafdrijving veroorzaakt bij een vrouw die daarin niet heeft toegestemd, wordt gestraft met opsluiting.

Indien de gebruikte middelen hun uitwerking hebben gemist, vindt artikel 52 toepassing. ».

Art. 3

Artikel 350 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 3 april 1999 en gewijzigd bij de wet van 26 juni 2000, wordt vervangen als volgt :

« Art. 350. — Hij die door spijsen, dranken, artsenijen of door enig ander middel de vruchtafdrijving veroorzaakt bij een vrouw die daarin heeft toegestemd, wordt veroordeeld tot gevangenisstraf van twee jaar tot vijf jaar en tot geldboete van honderd euro tot vijfhonderd euro. ».

Art. 4

Artikel 351 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 3 april 1999 en gewijzigd bij de wet van 26 juni 2000, wordt vervangen als volgt :

« Art. 351. — De vrouw die opzettelijk de afdrijving van haar vrucht veroorzaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van twee tot vijf jaar en met geldboete van honderd euro tot vijfhonderd euro. ».

Art. 5

Artikel 352 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 23 januari 2003, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 352. — Lorsque les moyens employés dans le but de faire avorter la femme auront causé la mort, celui qui les aura administrés ou indiqués dans ce but sera condamné à la réclusion, si la femme a consenti à l'avortement, et aux travaux forcés de dix ans à quinze ans, si elle n'y a point consenti. ».

Art. 6

L'article 353 du même Code, abrogé par la loi du avril 1990, est rétabli dans la version suivante :

« Art. 353. — Dans les cas prévus par les articles 348, 350, 352, si le coupable est médecin, chirurgien, accoucheur, sage-femme, officier de santé ou pharmacien, les peines respectivement portées par ces articles seront remplacées par la réclusion, les travaux forcés de dix ans à quinze ans ou de quinze ans à vingt ans, selon qu'il s'agit de l'emprisonnement, de la réclusion ou des travaux forcés de dix ans à quinze ans. ».

16 octobre 2003

« Art. 352. — Wanneer de middelen, gebruikt met het oogmerk om vruchtafdrijving te verwekken, de dood ten gevolge hebben, wordt hij die ze met dat oogmerk heeft aangewend of aangewezen, veroordeeld tot opsluiting indien de vrouw in de afdrijving heeft toegestemd, en tot dwangarbeid van tien jaar tot vijftien jaar indien zij daarin niet heeft toegestemd. ».

Art. 6

Artikel 353 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 3 april 1990, wordt hersteld in de volgende lezing :

« Art. 353. — Indien de schuldige, in de gevallen van de artikelen 348, 350 en 352, een geneesheer, heilkundige, verloskundige, vroedvrouw, officier van gezondheid of apotheker is, worden de bij die artikelen onderscheidenlijk bepaalde straffen vervangen door opsluiting, dwangarbeid van tien jaar tot vijftien jaar, of van vijftien jaar tot twintig jaar, naar gelang het gevangenisstraf, opsluiting of dwangarbeid van tien jaar tot vijftien jaar betreft. ».

16 oktober 2003

Gerolf ANNEMANS (Vlaams Blok)

ANNEXE

BIJLAGE

TEXTE DE BASE

8 juin 1867

Code pénal

Art. 348. Celui qui, médecin ou non, par un moyen quelconque, aura, à dessein fait avorter une femme qui n'y a point consenti, sera puni de la réclusion de cinq ans à dix ans.

Si les moyens employés ont manqué leur effet, l'article 52 sera appliqué.

Art. 350. Celui qui, par aliments, breuvages, médicaments ou par tout autre moyen aura fait avorter une femme qui y a consenti, sera condamné à un emprisonnement de trois mois à un an et à une amende de cent euros à cinq cents euros.

Toutefois, il n'y aura pas d'infraction lorsque la femme enceinte que son état place en situation de détresse, a demandé à un médecin d'interrompre sa grossesse et que cette interruption est pratiquée dans les conditions suivantes:

1° a) l'interruption doit intervenir avant la fin de la douzième semaine de la conception;

b) elle doit être pratiquée, dans de bonnes conditions médicales, par un médecin, dans un établissement de soins où existe un service d'information qui accueillera la femme enceinte et lui donnera des informations circonstanciées, notamment sur les droits, aides et avantages garantis par la loi et les décrets aux familles, aux mères célibataires ou non, et à leurs enfants, ainsi que sur les possibilités offertes par l'adoption de l'enfant à naître et qui, à la demande soit du médecin soit de la femme, accordera à celle-ci une assistance et des conseils sur les moyens auxquels elle pourra avoir recours pour résoudre les problèmes psychologiques et sociaux posés par sa situation;

2° Le médecin sollicité par une femme en vue d'interrompre sa grossesse doit:

TEXTE DE BASE ADAPTÉ À LA PROPOSITION

8 juin 1867

Code pénal

Art. 348. Celui qui, par aliments, breuvages, médicaments, violences ou par tout autre moyen, aura, à dessein, fait avorter une femme qui n'y a point consenti, sera puni de la réclusion.

Si les moyens employés ont manqué leur effet, l'article 52 sera appliqué.¹

Art. 350. Celui qui, par aliments, breuvages, médicaments ou par tout autre moyen, aura fait avorter une femme qui y a consenti, sera condamné à un **emprisonnement de deux ans à cinq ans, et à une amende de cent euros à cinq cents euros².**

¹ Art. 2: remplacement

² Art. 3: remplacement

BASISTEKST

8 juni 1867

Strafwetboek

Art. 348. Hij die, al dan niet geneesheer, door enig middel opzettelijk vruchtafdrijving veroorzaakt bij een vrouw die daarin niet heeft toegestemd, wordt gestraft met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar.

Indien de gebruikte middelen hun uitwerking hebben gemist, vindt artikel 52 toepassing.

Art. 350. Hij die door spijzen, dranken, artsenijen of door enig ander middel vruchtafdrijving veroorzaakt bij een vrouw die daarin heeft toegestemd, wordt veroordeeld tot gevangenisstraf van drie maanden tot een jaar en tot geldboete van honderd euro tot vijfhonderd euro.

Er is evenwel geen misdrijf wanneer de zwangere vrouw die door haar toestand in een noodsituatie verkeert, een geneesheer verzoekt haar zwangerschap af te breken en indien de zwangerschapsafbreking uitgevoerd wordt onder de volgende voorwaarden:

1° a) de zwangerschapsafbreking moet plaatsvinden vóór het einde van de twaalfde week na de bevruchting;

b) de zwangerschapsafbreking moet onder medisch verantwoorde omstandigheden door een geneesheer worden verricht in een instelling voor gezondheidszorg waaraan een voorlichtingsdienst is verbonden die de zwangere vrouw opvangt en haar omstandig inlicht inzonderheid over de rechten, de bijstand en de voordelen, bij wet en decreet gewaarborgd aan de gezinnen, aan de al dan niet gehuwde moeders en hun kinderen, alsook over de mogelijkheden om het kind dat geboren zal worden te laten adopteren en die, op verzoek van de geneesheer of van de vrouw, haar hulp en raad geeft over de middelen waarop zij een beroep zal kunnen doen voor de oplossing van de psychologische en maatschappelijke problemen welke door haar toestand zijn ontstaan;

2° De geneesheer tot wie een vrouw zich wendt om haar zwangerschap te laten afbreken, moet:

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

8 juni 1867

Strafwetboek

Art. 348. Hij die door spijzen, dranken, artsenijen, door geweld of door enig ander middel opzettelijk vruchtafdrijving veroorzaakt bij een vrouw die daarin niet heeft toegestemd, wordt gestraft met opsluiting.

Indien de gebruikte middelen hun uitwerking hebben gemist, vindt artikel 52 toepassing.¹

Art. 350. — Hij die door spijzen, dranken, artsenijen of door enig ander middel de vruchtafdrijving veroorzaakt bij een vrouw die daarin heeft toegestemd, wordt veroordeeld tot gevangenisstraf van twee jaar tot vijf jaar en tot geldboete van honderd euro tot vijfhonderd euro².

¹ Art. 2: vervanging

² Art. 3: vervanging

a) informer celle-ci des risques médicaux actuels ou futurs qu'elle encourt à raison de l'interruption de grossesse;

b) rappeler les diverses possibilités d'accueil de l'enfant à naître et faire appel, le cas échéant, au personnel du service visé au 1°, b), du présent article pour accorder l'assistance et donner les conseils qui y sont visés;

c) s'assurer de la détermination de la femme à faire pratiquer une interruption de grossesse. L'appréciation de la détermination et de l'état de détresse de la femme enceinte qui conduit le médecin à accepter d'intervenir, est souveraine lorsque les conditions prévues au présent article sont respectées.

3° Le médecin ne pourra au plus tôt, pratiquer l'interruption de grossesse que six jours après la première consultation prévue et après que l'intéressée a exprimé par écrit, le jour de l'intervention, sa détermination à y faire procéder. Cette déclaration sera versée au dossier médical.

4° Au-delà du délai de douze semaines, sous les conditions prévues aux 1°, b), 2° et 3°, l'interruption volontaire de grossesse ne pourra être pratiquée que lorsque la poursuite de la grossesse met en péril grave la santé de la femme ou lorsqu'il est certain que l'enfant à naître sera atteint d'une affection d'une particulière gravité et reconnue comme incurable au moment du diagnostic. Dans ce cas, le médecin sollicité s'assurera le concours d'un deuxième médecin, dont l'avis sera joint au dossier.

5° Le médecin ou toute autre personne qualifiée de l'établissement de soins où l'intervention a été pratiquée, doit assurer l'information de la femme en matière de contraception.

6° Aucun médecin, aucun infirmier ou infirmière, aucun auxiliaire médical n'est tenu de concourir à une interruption de grossesse.

Le médecin sollicité est tenu d'informer l'intéressée, dès la première visite, de son refus d'intervention.

Art. 351. La femme qui, volontairement, aura fait pratiquer un avortement en dehors des conditions prévues à l'article 350 sera punie d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cinquante euros à deux cents euros.

Art. 351. La femme qui, volontairement, se sera fait avorter sera puni d'un emprisonnement de deux ans à cinq ans et d'une amende de cent euros à cinq cents euros³.

³ Art. 4: remplacement

a) de vrouw inlichten over de onmiddellijke of toekomstige medische risico's waaraan zij zich blootstelt door het afbreken van de zwangerschap;

b) de verschillende opvangmogelijkheden voor het kind dat geboren zal worden in herinnering brengen en, in voorkomend geval, een beroep doen op het personeel van de dienst bedoeld in het 1°, b, van dit artikel om de daar bepaalde hulp en raad te geven;

c) zich vergewissen van de vaste wil van de vrouw om haar zwangerschap te laten afbreken. De appreciatie van de geneesheer over de vaste wil en de noodsituatie van de zwangere vrouw, op basis waarvan hij aanvaardt de ingreep uit te voeren, kan niet meer worden aangevochten indien is voldaan aan de in dit artikel bepaalde voorwaarden.

3° De geneesheer kan de zwangerschapsafbreking niet eerder verrichten dan zes dagen na de eerste raadpleging en nadat de vrouw, de dag van de ingreep, schriftelijk te kennen heeft gegeven dat ze vastbesloten is de ingreep te ondergaan. Deze verklaring moet bij het medisch dossier worden gevoegd.

4° Na de termijn van twaalf weken kan de zwangerschap onder de voorwaarden bepaald onder het 1°, b), het 2° en het 3° slechts worden afgebroken, indien het voltooiën van de zwangerschap een ernstig gevaar inhoudt voor de gezondheid van de vrouw of indien vaststaat dat het kind dat geboren zal worden, zal lijden aan een uiterst zware kwaal die als ongeneeslijk wordt erkend op het ogenblik van de diagnose. In dat geval moet de geneesheer tot wie de vrouw zich heeft gewend, de medewerking vragen van een tweede geneesheer, wiens advies bij het dossier moet worden gevoegd.

5° De geneesheer of een andere bevoegde persoon van de instelling voor gezondheidszorg waar de ingreep is verricht, moet aan de vrouw de nodige voorlichting verstrekken inzake contraceptiva.

6° Geen geneesheer, geen verpleger of verpleegster, geen lid van het paramedisch personeel kan gedwongen worden medewerking te verlenen aan een zwangerschapsafbreking.

De geneesheer die weigert een dergelijke ingreep te verrichten, is gehouden de vrouw bij haar eerste bezoek in kennis te stellen van zijn weigering.

Art. 351. De vrouw die opzettelijk een vruchtafdrijving laat verrichten buiten de voorwaarden gesteld in artikel 350, wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig euro tot tweehonderd euro.

Art. 351. De vrouw die opzettelijk de afdrijving van haar vrucht veroorzaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van twee tot vijf jaar en met geldboete van honderd euro tot vijfhonderd euro³.

³ Art. 4: vervanging

Art. 352. Lorsque les moyens employés dans le but de faire avorter la femme auront causé la mort, celui qui les aura administrés ou indiqués dans ce but sera condamné à la réclusion de cinq ans à dix ans, si la femme a consenti à l'avortement, mais que l'intervention a été pratiquée en dehors des conditions définies à l'article 350 et à la réclusion de dix ans à quinze ans, si elle n'y a point consenti.

Art. 353. [Abrogé par l'article 5 de la loi du 3 avril 1990, *M.B.* 5 avril 1990]

Art. 352. — Lorsque les moyens employés dans le but de faire avorter la femme auront causé la mort, celui qui les aura administrés ou indiqués dans ce but sera condamné à la réclusion, si la femme a consenti à l'avortement, et aux travaux forcés de dix ans à quinze ans, si elle n'y a point consenti⁴.

Art. 353. Dans les cas prévus par les articles 348, 350, 352, si le coupable est médecin, chirurgien, accoucheur, sage-femme, officier de santé ou pharmacien, les peines respectivement portées par ces articles seront remplacées par la réclusion, les travaux forcés de dix ans à quinze ans ou de quinze ans à vingt ans, selon qu'il s'agit de l'emprisonnement, de la réclusion ou des travaux forcés de dix ans à quinze ans⁵.

⁴ Art. 5: remplacement

⁵ Art. 6: remplacement

Art. 352. Wanneer de middelen, gebruikt met het oogmerk om vruchtafdrijving te verwekken, de dood tot gevolg hebben, wordt hij die ze met dat oogmerk heeft aangewend of aangewezen, veroordeeld tot opsluiting van vijf jaar tot tien jaar indien de vrouw daarin weliswaar heeft toegestemd doch de ingreep werd verricht buiten de voorwaarden gesteld in artikel 350, en tot opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar indien zij daar niet in heeft toegestemd.

Art. 353. [Opgeheven bij artikel 5 van de wet van 3 april 1990, *B.S.* 5 april 1990]

Art. 352. Wanneer de middelen, gebruikt met het oogmerk om vruchtafdrijving te verwekken, de dood ten gevolge hebben, wordt hij die ze met dat oogmerk heeft aangewend of aangewezen, veroordeeld tot opsluiting indien de vrouw in de afdrijving heeft toegestemd, en tot dwangarbeid van tien jaar tot vijftien jaar indien zij daarin niet heeft toegestemd⁴.

Art. 353. Indien de schuldige, in de gevallen van de artikelen 348, 350 en 352, een geneesheer, heelkundige, verloskundige, vroedvrouw, officier van gezondheid of apotheker is, worden de bij die artikelen onderscheidenlijk bepaalde straffen vervangen door opsluiting, dwangarbeid van tien jaar tot vijftien jaar, of van vijftien jaar tot twintig jaar, naar gelang het gevangenisstraf, opsluiting of dwangarbeid van tien jaar tot vijftien jaar betreft⁵.

⁴ Art. 5: vervanging

⁵ Art. 6: vervanging